

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

07 martie 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Brînzan Petru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Marcu Eugeniu xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.02.2017 - 08.06.2017;

Instanța de apel: 28.06.2017 - 29.11.2017;

Instanța de recurs: 01.02.2018 - 07.03.2018;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 08 iunie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Marcu Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.90 Cod penal pedeapsa aplicată inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Prin aceeași sentință a fost confirmată tranzacția încheiată între partea civilmente responsabilă CA „Alliance Insurance Group” SA, inculpatul Marcu Eugeniu și partea civilă „Covoare Ungheni” SA, conform căreia:

1. Partea civilmente responsabilă Compania de Asigurări „Aliance Insurance Group” SA, IDNO xxxx, achită, în termen de 5 zile calendaristice din data confirmării prezentei tranzacții în beneficiul părții civile „Covoare Ungheni” SA, IDNO xxxx, suma de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat ca urmare a deteriorării de către inculpat a automobilului de marcă „BMW X5”, cu numărul de înmatriculare 645.

2. Suma de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei se achită cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul cauzat din culpa inculpatului Marcu Eugeniu în urma accidentului rutier comis la 11.01.2017 în or. Făleşti.

3. Partea civilmente responsabilă CA „Alliance Insurance Group” SA este exonerată de plata cheltuielilor de asistență juridică, indiferent de faptul dacă au fost achitate sau sunt convenite avocatului respectiv, având în vedere faptul că, angajarea unui avocat nu a fost condiționată de neexecutarea unei obligații de către acesta.

Procesul civil intentat în cauza penală de acuzare a lui Marcu Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, s-a încetat.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 11.01.2017, în jurul orei 10.50, Marcu Eugeniu fiind la volanul automobilului de model „Dacia Dokker” cu număr de înmatriculare 728, în timpul ce se deplasa pe str. xxxx din or. xxxx, ajungând la intersecția cu str. xxxx din or. xxxx, neglijând condițiile climaterice nefavorabile și deplasându-se cu o viteză sporită în raport cu situația rutieră descrisă, nu a cedat trecerea, lovindu-se lateral cu automobilul de model „BMW X5”, cu numărul de înmatriculare xxxx, care se deplasa regulamentar pe str. xxxx din or. xxxx, la volanul căruia se afla Casian Igor, iar în calitate de pasager era Chilaru Maria, care în rezultatul accidentului rutier, s-a ales cu leziuni corporale grave periculoase pentru viață, manifestate prin traumă bontă a abdomenului cu lezarea splinei, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.19D din 20.01.2017.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată inculpatul a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia în partea ce ține de pedeapsa complementară, pronunțarea unei hotărâri noi în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu înlocuirea acesteia în baza art.79 Cod penal cu o pedeapsă de altă natură, amenda în limitele prevăzute de art.64 alin.(3) Cod penal.

În susținerea apelului a invocat că:

- paguba pricinuită părților vătămate a fost recuperată, acestea neavând careva pretenții materiale sau de o altă natură față de inculpat;

- luând în considerație circumstanțele atenuante instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017 a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, corect a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare lui Marcu Eugeniu, cu suspendarea condiționată a executării ei și privarea de dreptul de a conduce vehicule, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin

caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

Colegiul a constatat, că în privința lui Marcu Eugeniu nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante excepționale ce ar permite aplicarea față de acesta a prevederilor art.79 Cod penal, iar circumstanțele invocate de inculpat și apărătorul acestuia în susținerea apelului și înscrisurile privind datele ce caracterizează persoana inculpatului, nu au fost atribuite la această categorie.

Acceptarea procedurii simplificate de examinare a cauzei prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală, precum și faptul că Marcu Eugeniu nu are antecedente penale, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale ce ar prevala asupra înlăturării pedepsei complementare aplicate în privința acestuia.

Astfel, Colegiul a reținut ca fiind întemeiată poziția instanței de fond în latura pedepsei complementare aplicate în privința inculpatului Marcu Eugeniu - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani, or, pe caz instanța de judecată întemeiat a stabilit lipsa în cazul lui Marcu Eugeniu careva circumstanțe excepționale ce ar determina aplicarea prevederilor art.79 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului, întru înlăturarea pedepsei complementare aplicate de către instanța de fond în privința inculpatului.

5. Împotriva deciziei avocatul Petru Brînzan a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei complimentare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care pedeapsa complimentară să fie înlocuită cu o altă pedeapsă de altă natură în limitele prevăzute de art. 64 alin. (3) Cod penal.

În motivarea recursului avocatul indică motivele identice celor din cererea de apel.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, pe motiv că hotărârea instanței de apel este una corectă, pedeapsa fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar careva circumstanțe ce ar permite aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu au fost stabilite.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În speță, Colegiul penal precizează că, avocatul în recursul său invocă ca temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Mai mult ca atât, avocatul indică în recursul declarat dezacordul cu modalitatea de aplicare a pedepsei complimentare în privința inculpatului, temei care de fapt cade sub incidența pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar atât instanța de fond, cât și cea de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75, 76, 77, 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Concomitent, instanța găsește întemeiată soluția instanțelor de fond și în ceea ce privește aplicarea pedepsei complimentare, prin urmare, solicitarea recurentului privind aplicarea art. 79 Cod penal este una nefondată.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de

individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Circumstanțele la care face referire recurentul referitor la faptul că inculpatul a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate, și-a recunoscut vina și se căiește în cele săvârșite săvârșite, Colegiul precizează că nu pot fi considerate ca fiind excepționale în sensul aplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Prin urmare, reieșind din prevederile menționate, Colegiul reține că, pedeapsa complementară poate sau nu să fie aplicată de către instanța de judecată, însă în nici un caz să fie înlocuită, așa cum solicită recurentul, or, legiuitorul a atribuit deja pedeapsa complementară care urmează a fi stabilită ca sancțiune unor categorii de infracțiuni din Codul penal.

Mai mult ca atât, instanța menționează că, sancțiunea prevăzută la alin. (3) art. 264 Cod penal, pentru care Marcu Eugeniu a fost recunoscut vinovat, prevede ca închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Prin urmare, Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta

decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În urma circumstanțelor elucidate, instanța conchide că de fapt în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Brînzan Petru în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Marcu Eugeniu*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun